

2) Sammes Forslag til samme Paragraph:

IV. Polytechnisk Lærestiftelse Nr. 5. „Inderligere Tilskud af Sorø Academi.“

Summen „1621 Rd.“ forandres til „621 Rd.“, og Hovedsummen „2367 Rd. 88 f.“ forandres til „1367 Rd. 88 f.“ forafkastedes eenstemmig med 72 Stemmer.

Som Følge af denne Afstemning bortfaldt Udvalgets Forslag under Nr. 4 til samme Paragraph.

Lovforslaget blev derpaa, efterat Formanden med Forsamlingens Samtykke havde fritaget sig for at læse det oplæse, sat under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 74 Stemmer.

Loven vil nu være at oversende til Conseilspresidenten.

Man gik derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Eneste Behandling af Forslag til Lov om faste Lønninger for Retsbetjente og Magistrats-Embeder i Kongeriget Danmark, som hidtil ganske eller tildeels have været afslagne med Sportler (Tredie Behandling findes i Tidenden Sp. 4284 ff.; Lovforslaget i Anhang A. Sp. 2073 ff., og Udvalgets Erklæring i Anhang B. Sp. 877 ff.), efterat Thinget eenstemmig med 71 Stemmer havde vedtaget, at Sagen nu maatte foretages, skjøndt den i Forretningsordenen forestrevne Frist ikke var udløben.

Foruden de af Udvalget i Erklæringen stillede Endringsforslag vare ingen fremkomne.

Endringsforslagene tilligemed de dertil hørende Paragrapher samt Lovforslaget i dets Heelhed fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Alberti): Som det vil sees af den omdeelte Erklæring, er Udvalget uenigt med Hensyn til § 4. Denne Paragraph er i Landstinget undergaaet betydelige Foran-

dringer, idet de Forslag, som bleve vedtagne i Folkethinget ved 3die Behandling ere omgjorte og Regjeringsudkastets Bestemmelser satte i Stedet derfor. Udvalgets Fleertal fastholder de Gagesatser, som Folkethinget tidligere har vedtaget. Jeg skal ikke gennemgaae de Grunde, som under de tidligere Forhandlinger her i Saleen ere anførte for Udvalgets Fleertals Afseelse, men jeg skal blot tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger angaaende, hvad der er bleven fremført i Landstingsudvalgets Betænkning. Man siger der, at naar der ifjor blev sat 2,500 Rd. som den Summa, der af Justitsministeren ikke kunde overskrides ved Fastsettelsen af Justitsembedsmændenes Lønninger, saa skulde disse 2500 Rd. være at betragte som en Middelegage, men jeg troer ikke, at denne Betragtningssmaade er ganske rigtig. I den nugældende Finantslov hedder det, at den saaledes foreløbig bestemte egentlige Lønning for intet Embede maa overstige 2,500 Rd., og disse Ord, at „den egentlige Lønning for intet Embede maa overstige 2,500 Rd.“ synes mig tydeligt at fastsætte 2,500 Rd., ikke som en Middelegage, men som den højeste Gage, der kunde gives. Man har dernæst udregnet, at naar Justitsembedsmændenes nærværende Indtægter blive ligeligen forbeulte paa Alle, saa vilde Gjennemsnitsgagen være 3050 eller omtrent 600 Rd. mere end Middelegagen efter Lovudkastet, og man har dernæst fremhævet den betydelige Fordeel, som Statskassen vilde have, naar man vedtog Lovforslaget med de af Regjeringen foreslaaede Satser; men derimod maa jeg bemærke, at Hensigten med Reformen kan jo ikke være den at lade sig bestemme af den hidtilværende Gageringsmaade; thi det er netop Erkjendelsen af, at denne Gageringsmaade er urigtig og for høj, som har fremkaldt dette Lovforslag og som paabyder Reformen. Dernæst er det ogsaa blevet udtaalt, og det vil vist ogsaa snart vise sig, at en Reform af Sportellovgivningen vil Møde den snarlige Følge af en Reform i Gageringsmaaden; men en Reform i Sportellovgivningen vil medføre, at Indtægterne af Sportlerne formindskes og ville derfor ikke vedblive at være saa høje, som de have været i de sidste 10 Aar. Det forekommer derfor Fleertallet,